

2
சிவமயம்

சைவ சித்தாந்தம் என் பயில வேண்டும்?

திருவாவடுதுறை ஆதீணம்

ஆதீனக் குருமுதல்வர் ஸுநி நமசிவாயழர்த்திகள்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞான
 போதநெறி காட்டும் வெண்ணே
 பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
 மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
 குயிலாரும் பொழில்தீருவா வடுதுறைவாழ்
 குருநமச்சி வாய தேவன்
 சயிலாதி மரபுடையோன் தீருமரபு
 நீரூழி தழைக மாதோ.

காஞ்சிப் புராணம்.
 மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

திருவாவடுதூரை ஆத்தீனம்
24ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணி தேசக்
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ
சிவமயம்

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்து நான்காவது குருமகா சந்நிதானம்
**ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணே தேசிக
பரமாசாரிய சுவாமிகள்**
அவர்கள் அருளாணையின் வண்ணம்
வளியிடப்பெறுகிறது.

நால் தொகுப்பு :

சிவத்தமிழ் சீராளர் சிவ கண முருகப்பன்
திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவசித்தாந்த மற்றும்
திருமுறைப் பேராசிரியர்,
நெய்வேலி, ஒகுர், கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோவலூர்.
செல் : 94436 66709.

நாலாக்க உதவி :

சிவத்திரு. கோ. ந. ஷண்முகம், நெய்வேலி

ஸ்ரீ நமசிவாயழுர்த்தி அச்சகம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

கைவ சித்தாந்தம் ஏன் பயில வேண்டும்?

கைவ சித்தாந்தம் இந்த தொகுப்பில் நாம் ஏன் சேர்ந்திருக்கிறோம்? சேராதவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கும்போது நாம் மட்டும் ஏன் சேர வேண்டும்? வள்ளுவர் பெருந்தகை சொல்லுவார்... “எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்கின்றும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதற்கு வேண்டும்”. மெய்ப்பொருள் என்றால் என்ன?

பொய்ப்பொருள் என்றால் என்னவென்று நாம் புரிந்து கொண்டு விட்டோமாயானால் மெய்ப்பொருளை எளிதில் உணரலாம். இருட்டை வைத்து வெளிச்சுத்தை உணர்வது போல, உலக இயக்கத்தை வைத்து இறைவனை உணரலாம். உலகத்தை நாம் பகுத்துப் பார்த்தால் மூன்று பொருள்தான் நமக்குத் தெரியும். அவை உயிர்பொருள், உயிரற்ற பொருள் இவையிரண்டையும் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய ஒரு பொருள் ஆகியன.

உங்களுக்குத் தெரியும். உயிர்பொருள் என்றால் நாமெல்லாம் உயிர்பொருள். மேலும் ஆடு, மாடு, கோழி, பாம்பு, பல்லி, ஏறும்பு, மரம், செடி, கொடி, புல், பூண்டு ஆகியன. உயிரற்ற பொருள் எனில், மேசை, நாற்காலி, பெஞ்சு, கல், மன் ஆகியன. இந்த, உயிர்பொருள் - உயிரற்றபொருள் ஆகிய இரண்டையும் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய ஒருவனைத்தான் நாம் கடவுள் என்று சொல்கிறோம்.

நாம் ஏன் பிறந்தோம்?

நாம் ஏன் பிறந்தோம் என்று நமக்குத் தெரிய வேண்டும். கைவ சித்தாந்தத்தின் நோக்கமும் அதுதான். உதாரணமாக கீழே ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதை உயிர்பகுதி என்று கொள்வோம். மேலே ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதை இறைவன் என்று கொள்வோம். இந்த உயிர்களின் நோக்கம் இறைவனைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டும். இறைவனை நோக்கம் இறைவனைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டும். இறைவனை நோக்கம் இறைவன்-உயிர் நடுவில் இருக்கிறது. ஆக அடைய வேண்டிய பொருள் (இறைவன்), அடையும் பொருள் (உயிர்), தடைப் பொருள் (பாசம்) என்ற இறைவன், அடையும் பொருள் (உயிர்), தடைப் பொருள் (பாசம்) என்ற இறைவன் கள் இருக்கின்றன. இதில் தடைப்பொருள்தான் நமக்கு மூன்று பொருள்கள் இருக்கின்றன. இதில் தடைப்பொருள்தான் நமக்கு வருகின்ற இனபம், துன்பம், யான், எனது என்று சொல்லக்கூடிய கண்ணுக்குப் புலப்படாத பந்தபாசம் என்கிற ஒரு நிலை. இந்தத் தடையை உடைத்தோமேயானால், நாம் இறைவன் திருவடியை (நிலையான

பேரின்பம்) அடைந்துவிடலாம். அதற்கு தடையாக இருக்கக் கூடியவை எவையென்று நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாம் அடைய வேண்டிய பொருள் என்னவென்று தெரிய வேண்டும். முதலில் நான் யார் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதாவது நான் யார், சேரவேண்டிய பொருள், தடை இந்த மூன்றையும் தெரிந்துகொண்டால் வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய துண்பம் போய்விடும். பயம் போய்விடும். தன்னம்பிக்கை ஏற்படும். “அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை” என்ற எண்ணம் ஏற்படும்.

இறைவன் இருக்கின்றானா?

இறைவன் உண்டா... இல்லையா? இறைவன் இருக்கிறான் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டால்தான் சைவ சித்தாந்த பயற்சியில் நம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொள்வது எனிது. இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை சைவ சித்தாந்தம் தெளிவுபடுத்துகிறது. அதை நாம் முழுமையாக தெரிந்துகொள்வது அவசியம். இறைவனை நாம் எப்படி உணருவது? சற்றுமுன் கூறியது போல், ஒன்று உயிர்பொருள் மற்றொன்று உயிரற்ற பொருள். இதை நுட்பமாக சொல்வதென்றால் அறிவுள்ள பொருள்... அறிவற்ற பொருள் என்று இருநிலைகள்.

இந்த அறிவற்ற பொருள்கள் எல்லாம் அறிவுள்ள பொருள்களால்தான் இயங்குகின்றன. இந்த நாற்காலியை வா என்று அழைத்தால் அது தானே வராது. நாம்தான் அதை எடுத்து வைத்து அதில் உட்கார வேண்டும். எனவே இதிலிருந்து அறிவற்ற பொருள்கள் எல்லாம் அறிவுள்ள பொருள்களால்தான் இயக்கம் பெறுகின்றன என்பது புலனாகிறது. பகுத்தறிவு என்பது யாதெனில், அறிவற்ற பொருள்கள் எல்லாம் அறிவுள்ள பொருள்களால்தான் இயங்குகின்றன என்பதேயாம். இந்த உடம்புக்கு அறிவு உண்டா எனில், நிச்சயமாக இல்லை. உயிர் பிரிந்த உடல் இயங்காது. உயிர் இயக்குவதாலேயே இந்த உடல் இயக்கம் பெறுகிறது.

அதைப்போல, அண்டசராசரத்திற்கு உயிர் உண்டா என்றால், கிடையாது. கல்லு மன்னு, காற்று, ஆகாயம் போன்ற எந்தப்பொருளுக்கும் உயிர் கிடையாது. அப்படியெனில் என்ன அர்த்தம்? அண்டசராசரம் ஒரு சடப் பொருள். ஆனால் 24 மணி நேரமும் இயங்குகிறது. காலை மாலை என்னும் பொழுது மாறுகிறது. சூரியன், சந்திரன், இரவு, பகல், காற்று,

மழை போன்ற அனைத்தும் அவையவை வரவேண்டிய நேரத்தில் மிகச்சரியாக வருகிறது. இந்த உலகம் ஒரு உயிரற்ற பொருள். மிகப்பெரிய உடம்பு. கடப்பொருள் உயிரின் துணைகொண்டுதான் இயங்குகின்றன என்கிற முன் உணர்ந்தோம். அப்படியெனில் உயிரில்லா இந்த அண்டசராசரம் எப்படி இயங்குகிறது. மாணிக்கவாசகர் சொல்கிறார்.... இந்த உலகமென்ற அறிவற்ற பொருளுக்கும் ஒரு உயிர் இருக்க வேண்டும். அதன் துணை கொண்டே இந்த உலகம் இயங்க வேண்டும். “உலகிற்கு உயிரானாய் எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே” - இந்தக் கூற்றுப்படி இறைவன் உலகிற்கு உயிராய் இருந்து இயக்குகிறான் என்பது புலனாகிறது. அண்டசராசரம் என்னும் ஒரு பெரிய உடம்பிற்கு பரம்பொருளாகிய இறைவன் உயிராய் இருக்கிறான். நமக்கு மேல் ஒரு ஆற்றல் உண்டு. அந்த பரம்பொருளையே நாம் இறைவன், கடவுள், சிவம் என்றெல்லாம் பெயரிட்டு அழைக்கிறோம். எனவே, இந்த “உலக இயக்கத்தை வைத்தே இறைவன் என்றொருவன் இருக்கிறான்” என்று கைவ சித்தாந்தம் நிர்ணயம் செய்கிறது.

கடவுளைப் பார்க்க முடியுமா?

நிறைய பேர் கடவுளைக் காட்டு... காட்டினால் நான் நம்புகிறேன் என்பார்கள். இறைவன் எங்கிருக்கிறான் என்பார்கள். நிருபணம் செய்ய போட்டிக்கு அழைப்பார்கள். கடவுள் உண்டு என்பார்கள்.... இல்லையென்பார்கள்.... எத்தனைக் கடவுள் என்பார்கள். அம்பாள் என்கிறீர்கள்... முருகன் என்கிறீர்கள்... பிள்ளையார் என்கிறீர்கள் என்று சொல்லுவார்கள். கடவுள் என்பவன் நிச்சயமாக ஒருவன்தான் இருக்க முடியும். இறைவன் என்பவன் கண்டிப்பாக ஒருவன்தான் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுமுடியும். அதில் இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள் இல்லை. கடந்தும் உள்ளுமாக இருப்பவன் கடவுள். அனைத்தையும் கடந்தும் அனைத்திலும் உள்ளுமாய் இருப்பான். “அனுவிற்கு அனுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்” - ஒளவையார். எல்லாம் அழிந்தவுடன் எஞ்சியிருப்பவன் ஒரே ஒருவன். அவன்தான் இறைவன்.

ஆக இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை நாம் எப்படி சொல்லுகிறோம்? ஒரு பொருளை கூட்டிக் காட்டுகிறோம். அந்தப்பொருளுக்கு ஒரு எல்லையுண்டு... ஒரு காலம் உண்டு.

உதாரணமாக, இந்த நாற்காலியை சுட்டிக் காட்டுகிறோம்... அது ஒரு இருபது வருடம் இருக்கும். ஒரு பேனாவைச் சுட்டிகாட்டுகிறோம்... அது ஒரு இரண்டு வருடம் இருக்கும். எசலைச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்... அது ஒரு நாள் இருக்கும். ஒரு வீட்டைச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்... அது ஒரு 100 வருடங்கள் இருக்கும். ஒரு மனிதனைச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்... அவனது உடல் சுமார் 100 வருடங்கள் இருக்கும். ஆக சுட்டிக் காட்டக்கூடிய அனைத்தும் காலநிர்ணத்திற்குப்பட்டது. ஒரு நாள் அழியக்கூடியது. இதுதான் இறைவன் என்று ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டுவோமேயானால் நிச்சயமாக ஒரு நாள் அது அழியக்கூடிய பொருளாகிவிடும். ஆக இறைவன் அழியக்கூடிய, கண்ணால் பார்க்கக்கூடியவன் அல்லன். அழியக்கூடிய மூக்கால் நுகரக்கூடியவனும் அல்லன். அழியக்கூடிய காதினால் கேட்கப்படக்கூடியவனும் அல்லன். அப்படியெனில் இறைவனை எப்படித்தான் உணர்வது? இதோ என் கையைத் தட்டுகிறேன். வலி ஏற்படுகிறது — உனர் முடிகிறது. வலி கண்ணால் பார்க்கபடக்கூடியது அல்ல. காதால் கேட்கப்படக்கூடியதும் அல்ல. மூக்கால் நுகரக்கூடியதும் அல்ல. ஆனால் உனர் முடிகிறது. ஆக வலி என்பதும் உண்மை. உலகில் உனரப்படக்கூடிய பொருள் உண்டு என்பது உண்மை. அதுபோலவே இறைவன் என்பவன் உண்மையான ஒரு பொருள். அது நிச்சயமாக உனரக்கூடிய பொருள். இறைவன், கண்ணால் பார்ப்பதுவும்... காதால் கேட்பதுவுமான மூக்கால் நுகரக்கூடியதுவுமான ஒரு பொருள் இல்லை. காலநிர்ணத்திற்கு உட்பட்ட அழியக்கூடிய பொருளால் அவனை அறிய முடியாது.

கடவுள் இருக்கிறார் என்பவனுக்கு இருப்பது போன்றும், இல்லையென்பவனுக்கு இல்லாதது போன்றும் இறைவன் இருக்கிறார். தவறுதலாக நிறைய பேர், முருகனுக்கு இரண்டு பெண்டாட்டிகள்.... சிவபெருமானுக்கு இரண்டு பெண்டாட்டிகள்.... என்று பேசிக்கொள்வதை கேட்டிருப்பீர்கள். அவையெல்லாம் இறை ஆற்றல்களின் பல வடிவங்கள். கடவுள் என்பவன் ஒருவன்தான் இருக்க முடியும். பதி இருக்கிறான் என்பதை உலக இயக்கத்தை வைத்து நிர்ணயம் செய்தோம். உயிரென்று ஒன்று உண்டு. உயிரில்லா வெற்று உடல் இயங்காது. இந்த உடல் இயங்க உயிர் அவசியம். உடல் இயக்கத்தை வைத்து உயிரென்று ஒன்று இந்த உடலில் இருக்கிறது என்று நிர்ணயம் செய்கிறோம்.

கிறைவன் தற்போது எங்கிருக்கிறான்?

உயிர்களிடத்திலும் சடப்பொருள்களிடத்திலும் இறைவன் ஒன்றாயும் வேறாயும் உடனாயும் இருக்கிறான். அது எவ்வாறெனில், மன் தொட்டியில் விதை இருக்க இடம் கொடுப்பது ஒன்றாயிருப்பதாகும். குரியன் நீர் காற்று போன்று அந்த விதைக்கு இறைவன் வேறாய் இருந்து அந்த விதை தாவரமாக வளர்வதற்கு உதவுகிறான். அது தன் இஷ்டம்போல் வளர்வதற்கு உடனாயிருந்து உதவுகிறான். அதைப்போல உயிர்களுக்கு இருக்க இடம் அளித்தல் (உடம்பில் உயிர்போல) ஒன்றாயும், அம்மா, அப்பா, சகோதர-சகோதரி கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள், கால்நடைகள், தாவரங்கள் போன்றவைகளாக வேறாயும், உயிரின் இச்சைக்கு உதவும்பொழுது உடனாயும் இருக்கிறான். உயிரின் இச்சைகளுக்கு ஏற்றாற்போன்று பாவ புண்ணியங்கள் அமைகின்றன.

ஈன்றானுமாய் எனக்கு, எந்தையுமாய் உடன் தோன்றினராய்
மூன்றாய் உலகம் படைத்து உதந்தான் மனத்துள் இருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க்கு அன்பன் திருப்பாதிரிப்புவியூர்த்
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனர் தன் அடியோங்களுக்கே

- திருநாவுக்கரசர் (4.94.1)

ஈன்றானுமாய் எனக்கு, எந்தையுமாய் உடன் தோன்றினராய் – வேறாய்
மூன்றாய் உலகம் படைத்து உகந்தான் – ஒன்றாய்
மனத்துள் இருக்க – உடனாய்

இவ்வாறாக இறைவன் தோன்றாத் துணையாக நம்மோடு கலந்திருக்கிறான். உதாரணமாக, செல்போன் இருக்கிறது. அதை உடல் என்று கொள்வோம். அது இயக்கம் பெற சிம் கார்டு தேவை. அதை உயிர் என்று கொள்வோம். இது மட்டும் இருந்தால் செல்போன் இயங்கி விடுமா? இயக்கம் பெறாது, மூன்றாவதாக ஒரு டவரில் இருந்து அந்த செல்போனுக்கு கண்ணுக்குத் தெரியாத சிக்னல் வரவேண்டும். அப்போதுதான் அது இயக்கம் பெறும். எனவே சிம்கார்டு தனித்து இயங்காது. செல்போனும் தனித்து இயங்காது. இவையிரண்டும் இயக்கம் பெற மூன்றாவதாக சிக்னல் வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. அதுபோல உடலை செல்போன் என்று கொள்வோம். சிம் கார்டை உயிர் என்று கொள்வோம். இந்த உயிரும் உடலும் இயக்கம் பெற மூன்றாவதாக சிக்னல் என்னும் இறைவனீன். ஆற்றல் தேவைப்படுகிறது.

இறைவன் உயிர் இயக்கத்திற்கு எவ்வாறு உதவுகிறான்?

உயிர் இயங்க உடல் தேவை. இந்த உயிரையும் உடம்பையும், பிராண வாயு என்ற ஒரு காற்று மூலமாக (காற்றடைத்த பை) இணைக்கிறான். உடல் இருந்தால்தான் உயிரின் அறிவு செயல்படும். உயிரின் அறிவு செயல்பட, இறைவன் உடலை நமக்கு அளித்து மெய்ப்பொருளாகிய தன்னை அடைய உதவுகிறான்.

ஊனில் உயிர்ப்பை யொடுக்கி யொன்சுடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனை வழித்திறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆன கெடுப்பன அஞ்செ முத்துமே - திருஞானசம்பந்தர்.

- பால் கெடாமல் இருக்க, பாலை காய்ச்சி உரையூற்றி தயிராக்க வேண்டும்.
- அது கெடாமல் இருக்க தயிரைக் கடைந்து மோர் ஆக்க வேண்டும்.
- மோரிலிருந்து எடுத்த வெண்ணைய் கெடாமல் இருக்க, அதை உருக்கி நெய்யாக்க வேண்டும்.

நெய் என்றும் கெடாது. அதுபோல கெட்டுப்போகக் கூடிய இந்த உடலுக்குள் கெடாத இந்த உயிரை இறைவன் வைத்துள்ளார். உடலுக்குள் உயிர் இருக்கும் வரை உடல் கெட்டுப்போகாது. அப்படி வைக்கப்பட்ட இந்த உயிரைக் கெடாமல் அப்படியே இறைவனிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமெனில்... பக்குவப்பட வேண்டும்.

உதாரணமாக, சூரபத்மனை அழிப்பதற்கு முன்பு முருகப்பெருமான் கிரவுஞ்ச கிரி என்கிற மலையை தனது வேலால் உடைக்கிறார். வேல் என்பது ஞானமாகும். ஆழ்ந்து அகன்று நுண்ணியதாக இருக்கும். அந்த ஞானம் போய் பதிந்தவுடன் தடை உடைகிறது. சூரபதுமன் மீது ஞான வேலை ஏவியவுடன் யான் எனது என்ற பற்று அவனிடமிருந்து போய்விடுகிறது. ஆக யான் எனது என்ற பற்றை நீக்குவதற்குத்தான் இறைவன் அத்துணை உறவுகளையும், சடப்பொருள்களையும் கொடுத்து உதவுகிறான். அந்த யான் எனது என்ற பற்று நீங்கியவுடன் சூரபதுமனை இறைவன் தன்னோடு சேர்த்துக்கொள்கிறார்.

அதைப்போல இந்தத் தடையை ஞானம் கொண்டு நீக்கிவிட்டோமேயானால் இறைவனை அடைவது எளிதாகிவிடும். நாம்

இன்று நேற்று பிறக்கலில்லை. “எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக மென்திடர் பிறவி” என்கிறார் அருணகிரிநாதர். அவ்வளவு பிறவிகள் நாம் பிறந்திருக்கிறோம். முக்கியமாக இப்போது இறைவன் இருக்கிறார்... வீடு இருக்கிறது... தடைப்பொருள் இருக்கிறது என்று பார்த்தோம். இந்தத் தடைப்பொருளைத்தான் உடைக்க வேண்டும்.

துன்பம் வருவது ஏன்?

எல்லோருக்கும் இன்பம் வேண்டும்... யாருக்காவது துன்பம் வேண்டுமாவென்று கேட்டால் வேண்டுமென்று சொல்வார் யாருமில்லை. யாருக்காவது இன்பம் வேண்டுமாவென்று கேட்டால் வேண்டாமென்று சொல்வார் யாருமில்லை. உன்மையிலேயே துன்பம் எப்படி வருகிறது. துன்பம் வருகிறதேவென்று எல்லோரும் இறைவன் மீதுதான் கோபப்படுவர். அது எப்படியெனில், உதாரணமாக, ஒரு முள் நமது காலில் குத்திவிடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். முள் தானாக வந்து நமது காலில் குத்தியதா அல்லது நமது கவனக்குறைவால் அந்த நிகழ்வு ஏற்பட்டதா? நாம்தான் சென்று குத்திக்கொண்டோம். ஆனால் முள் குத்திவிட்டது என்று பழியை முள் மீது போடுகிறோம். அதுபோல் நாம் செய்த வினைகளே துன்பமாக வந்து நம்மைத் தாக்குகின்றன. இப்போது மோதிரம் என்ற ஒரு பொருள் தொலைந்துவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். உடனே நமது மனம் துன்பமடைகிறது. ஐயோ... ஐம்பதினாயிரம் போயிற்றே... இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய செய்தி யாதெனில், அதன் மீது நாம் கொண்ட பற்றே நமக்கு ஏற்பட்ட இந்தத் துன்பத்திற்குக் காரணம். மோதிரம் துன்பம் தரவில்லை. “பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றை பற்றுக பற்று விடற்கு” என்பார் தெய்வப்புலவர். எனவே துன்பத்திற்கு காரணம் பற்று. எத்தனையோ பேர் வீட்டை விட்டு வெளியே போகிறார்கள்... நாம் கவலைப் படமாட்டோம். ஆனால் நமது வீட்டிலிருந்து ஒருவர் வெளியே செல்லும்போது ஜாக்கிரதை... ஜாக்கிரதை... பத்திரம் என்று பலமுறை சொல்கிறோம். இதற்குக் காரணம், நாம் அவர் மீது கொண்ட பற்றே. உயிர்பொருளோ அல்லது சடப்பொருளோ... அதன் மீது ஆசை அல்லது பற்று வைப்பதினால் அதுவே துன்பத்திற்கு காரணமாக அமைகிறது.

ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்

ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்

ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆமே - திருமந்திரம்

ஆக துன்பத்திற்கு காரணம் நாம் பிற பொருள்கள் மீது வைக்கின்ற பற்றுதானே ஒழிய, நிச்சயமாக இறைவன் நமக்கு எந்தத் துன்பத்தையும் தரவில்லை.

துன்பத்திற்குக் காரணம் என்ன... அத்துன்பத்திலிருந்து விடைபெறுவது எப்படி? இறைவனை அடைவதற்கான மார்க்கம் என்ன? இதை நோக்கியே நாம் பயணப்பட இருக்கிறோம்.

முப்பொருள் கொள்கை:

சைவ சித்தாந்தத்தில் மூன்றே பொருள்கள்தான். பதி பசு பாசம். இதில் பதி என்பது இறைவன். பசு என்பது உயிர்கள். பாசம் என்பது மும்மலங்கள் (ஆணவம் கன்மம் மாயை) பதியை அடைவதுதான் பகவின் கடமை. அதற்கு தடையாக இருப்பது பாசம். இந்தத் தடைகள் குறித்து பின்னர் விரிவாக பார்ப்போம்.

ஒரு செயற்கைக் கோள் (Satellite) மேலே சென்று அதன் சுற்றுப்பாதையில் நிலைநிற்க வேண்டுமொனால் அதனுடன் சேர்த்து செலுத்தப்பட்ட மூன்று இயந்திரங்கள் (Engine) ஒவ்வொன்றாக நீக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு மூன்று இயந்திரங்களும் நீங்கிய பின்னர், இறுதியில் அந்த செயற்கைக் கோள் (Satellite) தனது சுற்றுப்பாதையில் நிலைநிற்கிறது. அதுபோன்று இந்த உடம்போடு கூடிய உயிருடன் மூன்று தேவையற்ற இயந்திரங்கள் (ஆணவம், கன்மம், மாயை) இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த இயந்திரங்களை ஒவ்வொறான நீக்கி விட்டோமொனால், இறைவனோடு இந்த உயிர் நிலைபெற்றுவிடும். அவ்வாறு நீக்குவதற்கு கொடுக்கப்பட்டதுதான் இந்த உலகம் - இந்த உடல். இந்த உலகில் உள்ள உறவுகள், சடப்பொருள்கள், இவற்றையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்தி இறைவனை அடைய வேண்டும். அந்த மெய்பொருளை உணர வேண்டும்.

உதாரணமாக, இப்போது இந்த மொபைல் போனை காண்பித்து இது என்ன என்று கேட்டால் அனைவரும் மிக எளிதாக சொல்லலாம். எப்படி பார்த்தீர்கள் எனில் கண்ணால் பார்த்தேன் என்று பதில் சொல்வீர்கள். அதே பொருளை ஒரு இருட்டறையில் காண்பித்தால் உங்களால் சொல்ல

முடியுமா? அப்படியெனில் முன்பு நீங்கள் உண்மையில் எப்படி பார்த்தீர்கள்? வெளிச்சத்தின் உதவியால் நமது கருவிகரணங்களைக் கொண்டு பார்த்தேன் என்பதே உண்மையான பதிலாக இருக்க வேண்டும். அப்படியெனில் கண்ணால் பார்த்தேன் என்பது பொய். கண்ணால் தன்னிச்சையாக எதையும் பார்க்க முடியாது. கண் என்பது பொய். நமக்கு இந்தப் பொருளைக் காண்பதற்கு உதவிய வெளிச்சத்தை நாம் உணர்வதில்லை. அது போன்றே நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் நம்முள்ளே இருந்து நம்மை இயக்குகின்ற இறைவனை நாம் உணர்வதில்லை.

இன்னுமொரு உதாரணம்: இந்த மின்விசிறியை எது தாங்கியுள்ளது என்று கேட்டால் அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட குழாய் தாங்கியுள்ளது என்று பதில் வரும். குழாயை எது தாங்கியுள்ளது எனில், இந்தக் கட்டிடம் என பதில் வரும். ஆனால் உண்மையில் தாங்கி நிற்பது இந்த பூமிதான். அதுபோலவே பூமி உட்பட அனைத்தையும் தாங்கி நிற்பது இறைவன் ஓருவனே.

“ஒன்றும் நீயில்லை அன்றி ஒன்றில்லை” என்று மாணிக்கவாசகர் சொல்லுவார். இதன் பொருள் என்னவெனில், இந்த உலகத்தில் உள்ள எந்தப்பொருளும் நீயில்லை. நீ... நீதான். நான்... நான்தான். சடப்பொருள்... சடப்பொருள்தான். ஆனால் நீயில்லாமல் எந்தப்பொருளும் இல்லை. எல்லாப் பொருள்களிலும் நீ கலந்திருக்கிறாய். ஆக எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்திருக்கிற அந்தப் பரம்பொருளைப் பற்றி நாம் தெரிந்துகொண்டு அவரோடு நாம் கலப்பதே இந்த உயிரின் கடமை. அதாவது இந்த உயிரை இறைவனிடம் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதே நமது தலையாய் பணி. அதற்குத் தடையாக இருக்கின்ற அத்தனையும் பொய் பொருள்களே. உடனே உறவுகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு போய்விடலாமா என்று கேள்வி எழும். எந்த உறவுகளையும் விட்டுவிட்டு செல்வதற்காக நாம் சித்தாந்தம் பயிலவில்லை. உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து அத்தனை பொருள்களும் சிவப்பரம்பொருளின் சொத்து. நமது உடையவகுக்கிற்காகக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று உணர வேண்டும்.

அப்பன் நீ, அம்மை நீ, ஜயனும் நீ, அன்படைய மாமனும் மாரியும்

ஒப்பு உடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ. ஒரு குலமும் சுற்றமும் வர் ஊரும் நீ

துய்ப்பளவும் உய்ப்பளவும் தோற்றுவாய் நி, துணை ஆய் என்
நெஞ்சம் துறப்பிப்பாய் நி
இப்பொன் நி, இம்மணி நி, இம் முத்து(ந்)நி, இறைவன் நி, ஏறு ஊர்ந்த
செல்வன் நீயே
- தனித் திருத்தாண்டகம்

அத்துணைப் பொருட்களும் அவன் தந்ததே.

நெஞ்சம் பொருள்களை இறைவன் எடுத்துக் கொள்கிறாரா?

நாம் இறைவனுக்கு நெஞ்சம் செய்யும் பொருளை சூக்குமமாக எடுத்துக்கொண்டு, தூலமான அவையனைத்தையும் நம்மிடமே இருக்கும்படி செய்துவிடுகிறார். உதாரணமாக, ஐந்தெழுத்தை உங்களுக்கு எழுதிக்காட்டினால் அது உங்கள் அனைவரிடமும் சென்று சேர்ந்து பதிந்துவிடும். ஆனால் எழுதப்பட்ட ஐந்தெழுத்து எழுதப்பட்ட தாளில் அப்படியே இருக்கும். அதைப்போன்றே நாம் இறைவனுக்கு அன்போடு படைத்த நெஞ்சம் பொருள்களை இறைவன் எடுத்துக்கொள்கிறார். நாம் கோயிலில் போய் அவருக்குத்தான் எனச்சொல்லி சங்கல்பம் பண்ணுவோம். அதைப்போல அத்துணைப் பொருள்களும் அவருக்குரிய பொருள்களே என்று நாம் நினைத்து அத்துணைப் பொருட்களையும் நாம் அனுபவித்தால் நிச்சயம் துன்பத்திலிருந்து நாம் விடுதலை பெறுவோம். பேரின்பத்தை அடைவோம். அதை நோக்கித்தான் இந்த சைவசித்தாந்தத்தின் பயணமே இருக்கிறது. வாழும் வரை இன்பம் - வாழ்விள் நிறைவில் பேரின்பம் என்பதே நமது நோக்கம்.

சைவ சமயத் தொண்டில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்:

பரம்பொருளின் திருவருளாலும், திருவாவடுதுறை ஆதீன குருமகா சந்நிதானம் அவர்களுடைய குருவருளாலும், இந்த மையத்தில் நாம் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடியிருக்கிறோம். இது கயிலாயப் பரம்பரை. சிவ ஆகமங்கள், சித்தாந்தம் இவையனைத்தும் எங்கேயிருந்து வரப்பெற்றனவெனில், கயிலாயத்திலிருந்து பரம்பொருள் சொல்ல நந்தியெம்பெருமான் உபதேசம் பெற்றார். நந்தியெம்பெருமானிடமிருந்து பரம்பரையாக (தேவ பரம்பரை) அகச்சந்தானக் குரவர்களான சனற்குமாரர், சத்தியஞானதரிசினி மற்றும் பரஞ்சோதி மாழுனிவர் ஆகியோர் உபதேசம் பெற்றனர். பரஞ்சோதி முனிவரிடமிருந்து புறச்சந்தானக் குரவர்களான (பூத

பரம்பரை மெய்கண்ட தேவ நாயனார் அவரிடமிருந்து மெய்கண்டதேவ, அருள்நற்றி சிவாச்சாரியார், மறைஞான சம்பந்தர், ஸ்ரீ உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆகியோர்களுக்கு உபதேசம் கிடைக்கப்பெற்றது. இந்த ஆசாரிய மரபில் சித்தர் சிவப்பிரகாசரும் உபதேசம் பெற்றார். இப்பரம்பரை உபதேசப் பரம்பரை எனப்படும்.

சித்தர் சிவப்பிரகாசரிடமிருந்து வைத்தியநாதன் என்பவர் அருளுபதேசம் பெற்று நமச்சிவாய தேசிகர் என்னும் தீட்சாநாமம் குட்ப்பட்டது. இவரே திருவாவடுதுறை ஆதீன மடாலயத்தை தாபித்தவர் ஆவார். இவர் தொடங்கிய இந்தப் பரம்பரை அபிடேகப் பரம்பரை எனப்படும். இத்திருமடம் 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தாபனம் செய்யப்பட்டது. இப்பரம்பரை திருக்கயிலாயத்திலிருந்து உபதேசம் பெற்று தொடங்கி வருவதால் திருக்கயிலாயப் பரம்பரை என்று போற்றப்படுவதாகும்.

சித்தர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாவடுதுறையில் தமது மாணாக்கர் நமச்சிவாயருக்கு அருளுபதேசம் செய்து ஆச்சாரியராக எழுந்தருளச் செய்து, நமது சைவ சித்த மரபு தழைக்க ஞானோபதேசம் செய்து வருமாறு ஆணை தந்தோம் என்று அருளினார். அந்த ஆணையின்படி கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள் திருவாவடுதுறையில் திருமடாலயம் நிறுவினார்கள். இவரே திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் குருமுதல்வராவார். ஆதீன மடாலயத்தில் ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள் திருக்கோயில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவரைப் போற்றி வெவ்வேறு காலங்களில் தோன்றிய அருளாளர்கள் அருள்திரு நமச்சிவாய மூர்த்திகளைப் போற்றி பண்டார சாத்திரங்கள் உட்பட 22 நூல்களை அருளியுள்ளார்கள். இவருக்குப் பின்னர்,

2. ஸ்ரீ மறைஞான தேசிகர்
3. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
4. ஸ்ரீ உருத்திரகோடி தேசிகர்
5. ஸ்ரீ வேலப்ப தேசிகர்
6. ஸ்ரீ குமாரசாமி தேசிகர்
7. ஸ்ரீ பிற்குமாரசாமி தேசிகர்
8. ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர்
9. ஸ்ரீ இராமலிங்க தேசிகர்

10. ஸ்ரீ முன்வேலப்ப தேசிகர்
11. ஸ்ரீ பின்வேலப்ப தேசிகர்
12. ஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல தேசிகர்
13. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
14. ஸ்ரீ வேஞ்சுர் சுப்பிரமணிய தேசிகர்
15. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
16. மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்
17. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
18. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்
19. ஸ்ரீ வெத்தியலிங்க தேசிகர்
20. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
21. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்
22. ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்
23. ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிகர்

ஆகியோர்களின் வழியில் தற்போது 24வது குருமகாசந்திதானமாக ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் 2012ம் ஆண்டு முதல் குன்றிலிட்ட விளக்காக அருளாட்சி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களின் மாட்சிமை மிக்க அருளாட்சியின் கீழ் நாமெல்லாம் சைவசித்தாந்தத்தை பயில கயிலாயப் பரம்பரையில் இணைந்துள்ளோம்.

நமது 23வது குருமகா சந்திதானம், சைவ சித்தாந்தத்தை உலகுக்கெல்லாம் கொண்டுசெல்ல வேண்டும் என்று திருவுளம்கொண்டதன் பயனாக நாமெல்லாம் இப்போது சைவ சித்தாந்தம் பயில திருவருள் கூட்டியுள்ளது. நாம் இந்த வகுப்பில் சேர்ந்து சைவசித்தாந்தம் பயில்வதால் நாமும் கயிலாய பரம்பரையின் அங்கத்தினராகி விடுகிறோம். இப்பயில்சியில் மெய்கண்ட சாத்திரம் மற்றும் பண்டார சாத்திரம் ஆகிய நூல்கள் தக்க பேராசிரியர்கள் மூலம் சுமார் 100 மையங்களில் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. இம்மையங்களின் இயக்குநராக திரு ச. கந்தசுவாமி அவர்கள் குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் திருவுளப் பாங்கின் வண்ணம் சிறப்பாக பணியாற்றுகிறார்கள்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்